

De nemcsak az áru értékével arányban álló, de attól *fajlag elütő* áruknak ráadásként történő osztogatása is kifogásolható, mert oly rést üt magán az általános elven, amely illuzóriussá teszi a tiltó rendelkezések érvényesülhetését, egyenesen azok megkerülésére ingerel.

II. Kiárúsítás. A kiárúsítást illetően a Liga a kiárúsítási engedély megadását csak az esetekben tartja megengedhetőnek, ha a vállalkozó üzletét *teljes egészében, vagy részlegesen megszünteti*. Minden egyéb esetben az engedélyezést a legélesebben ellenzi. Ugyancsak a legélesebben szembefordul minden olyan törekvéssel, amely a szezonvégi, leltári, vagy egyéb alkalmi vásárok engedélyezésének szaporítását célozza.

A tárgyalások folyamán felmerült az a kérdés is, hogy az egyébként engedélyezett alkalmi vásárok (karácsonyi-, husvéti-, stb. vásárok) a vásárt megelőzően mely időponttól hirdethetők. A Liga e tekintetben *a magyar javaslattal egyezően* arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ily külön engedélyhez nem kötött vásárok megtartása, a vásár napját megelőzően *több mint 14 nappal* nem hirdethető. E terminusok a *legszigorúbban* betartandók. A Liga a kiárúsítások kérdésében elfoglalt álláspontjánál, *teljes egészében* átveszi és idézi a magyar javaslatot.

III. Árrontás. A magyar javaslattal egyezően tisztességtelen versenynek minősíti a Liga az állandóan és rendszeresen *beszerzési áron, avagy az alatt* történő árusítást, általában azonban minden oly önköltségi áron történő eladást (tehát nemcsak a rendszeres önköltségi áron történő eladást), amely *egyenlőtlen versenyfeltételekre támaszkodik*, amelynek alapja a *kötelezettségek nemteljesítése*, közintézmények részéről nyújtott *előnyök élvezete*, stb. stb. Az európai államok legtöbbje bár az árrontást, az állandóan és rendszeresen *beszerzési áron* vagy ez alatt történő árusítást még egymagában véve nem tekinti tisztességtelen versenyesszöknék, hangsúlyozza azonban, hogy az árrontást a verseny törvénybe ütközönek, vagyis erkölcstelennek minősíti, ha az árrontás körülményei az üzleti tisztességgel össze nem egyeztetethetők, vagyis — mint már fentebb jeleztük, — *erkölcstelen motívumokból táplálkoznak* és nyilvánvaló céljuk, hacsak ideig-óráig is, a versenytársaknak a küzdőtérrel való *tendenciózus leszorítása*.

A magyar Zsüri és a magyar bíróságok munkája és e munka nemzetközi ismertetése, a Zsüri-döntéseknek, bírósági ítéleteknek a külföldi lapokban történő állandó közlése, a berlini konferencián íme meghozta a kívánt eredményt, a konferencián résztvevő jogászok, valamint a gyakorlati élet embereinek fokozott érdeklődését és teljes elismerését. És ez érthető is, hiszen a magyar joggyakorlat az üzleti élet embereinek közfelfogását tükrözi vissza, — azt a felfogást, amely országhatárookra való tekintet nélkül, az üzleti tisztesség alapján álló kereskedőknek és iparosoknak lelkében él, és üzleti ténykedésében egyértelműen megnyilatkozik.

Az Ügyvédjelöltek Országos Szövetsége kéri mindazokat az ügyvédek, akik irodájukban jelöltet kívánnak alkalmazni, forduljanak az Ügyvédjelöltek Országos Szövetségéhez (V., Szemere-u. 10. fsz. d. e. 11—1-ig). A Szövetség állásközvetítő akciója hosszú ideje közmegelegedésre működik. A Szövetség nyilvántartást vezet az elhelyezkedni kívánó jelöltekről a kor, joggyakorlat ideje, előző alkalmazások, különleges gyakorlat, nyelvtudás és fizetési igények pontos feltüntetésével és a hozzá forduló ügyvédek kívánságához képest a legmegfelelőbb jelöltet küldi ki.